

Հովհաննես Թուխանյան

Ա՛խ, երանի թե լիներ մի հնար...

Ա՛խ, երանի թե լիներ մի հնար
Այդ ժպիտը միշտ քո դեմքին մնար.
Ես վախենում եմ մի ժամից հետո
Անցնի խնջույքը, և կյանքից դժգոհ

Մտածումներով դարձյալ դու տխրես...
Ա՛խ, երանի թե մնայիր այդպես...

1889